

G. M. KRZHIZHANOVSKILLE

4. I. 04. Kirjoittaa Starik. Sain juuri Lanilta vastauksen kirjeeseeni, jonka lähetin 10. XII, ja vastaan viivyttelemättä. Minua ei tarvitse pyydellä arvostelemaan Lanin katsomuksia! Sanon suoraan, että Lanin arkuus ja naiivius raivostuttavat minua pirusti.

1) On äärettömän tahditonta kirjoittaa Venäjältä Keskuskomitean nimissä Pää-äänenkannattajaan. Kaikki on suoritettava välttämättä Keskuskomitean ulkomaisen edustajan *välityksellä* eikä muuten. Se on totta vie välttämätöntä, ellet halua oikein jymyskandaalia. Pää-äänenkannattajalle on ilmoitettava kertakaikkisesti, että ulkomailla on KK:n täysivaltainen edustaja ja siinä kaikki.

2) Ei ole totta, että Liigan pöytäkirjoista oli olemassa jokin sopimus. Sanoit suoraan, että jätät meidän ratkaistavaksemme, julkaistaanko ne vai tehdään supistuksia. (Etkä *sinä* olisi voinutkaan „sopia” täällä mistään. Eikä *itse* Keskuskomiteakaan olisi voinut.) Sotket tässä asiassa kauheasti, ja jos kirjoitat yhdenkään varomattoman sanan, niin kaikki menee lehteen aiheuttaen jymyskandaalin.

3) Ellet kirjeessäsi, jonka lähetit Pää-äänenkannattajalle 53. numeron johdosta, protestoi sanallakaan ilkeämielisiä viittailuja vastaan, joita tehdään Schweitzeristä, byrokraattisesta formalismista y.m., niin minun on sanottava, että olemme lakanneet ymmärtämästä toisiamme. Siinä tapauksessa olen vaiti ja esiinnyn yksityisenä kirjailijana noita ilkeämielisiä viittailuja vastaan. Leimaan nuo herrat painetussa sanassa hysteeriseksi ketuiksi.

4) Sillä aikaa kun Keskuskomitea mutisee positiivisesta toiminnasta Jerjoma ja Martyn valtaavat siltä Nikolajevin.

Se on häpeänhuippu ja sadas, ellei tuhannes varoitus teille. On *joko* vallattava komiteat ja kutsuttava koolle edustajakokous *tahi* poistuttava häpeällisesti näyttämöltä Pää-äänenkannattajan ilkeämielisten hyökkäysten pakottamana, Pää-äänenkannattajan, joka ei anna minun esiintyä „Iskran” palstoilla.

5) On suorastaan naurettavaa puhua jostain komiteain konferenssista ja „ultimaatumista” (sen jälkeen kun he *ovat jo tehneet pilkkaa* meidän ultimaatumistamme!!). Martovilaisethan vain nauraa hohottaisivat vastaukseksi moiseen „uhkaukseen”!! Mitä he välittävät ultimaatumeista, kun he suorastaan pidättävät rahoja, ahdistelevat Keskuskomiteaa ja sanovat *avoimesti*: „Odotamme ensimmäistä tappiota”.

Onko Lan tosiaan jo unohtanut, että Martov on kuin räsy veijarien käsissä?? Ja tämän jälkeen puhutaan vielä Martovin ja Georgin suhteesta Lanin ja Niliin! Harmittaa, kun lukee moista naiiviutta. Ensiksikin Martov ja Georg vähät välittävät kaikista Laneista ja Nileistä. Toiseksi martovilaiset ovat kokonaan syrjäyttäneet Georgin, ja hän sanoo suoraan, etteivät he häntä tottele (ja näkyyhän se muutenkin selvästi „Iskrasta”). Kolmanneksi toistan sadannen kerran, että Martov on nolla. Miksikäs niin herttaisen leppoisa mies kuin Hans ei ystäväystynyt täällä Trotskin, Danin ja Natalja Ivanovnan kanssa? Suotta, ystäväiseni, jätit käyttämättä niin hyvän „tilaisuuden” (viimeisen tilaisuuden) solmia „vilpittömän”, „kunnon rauhan”... Eiköhän olisi viisaampaa kirjoittaa suoraan näille „isännille”, kuin vuodatella suotta kyyneliä räsynukke Martushan rinnoilla? Otahan ja kirjoita kokeeksi, se saa sinut järkiisi! Mutta niin kauan kun et ole kirjoittanut heille eivätkä he ole sylkeneet sinun silmillesi, älä vaivaa meitä (tai heitä) „rauhan”-tarjouksillasi. Kyllä me näemme täällä selvästi, kuka martovilaisien joukossa *soittaa suutaan* ja kenellä on *ylivalta*.

6) Jo edellisellä kerralla selitin, miksi olen edustajakokouksen kannalla. Älä herran nimessä petä itseäsi: edustajakokouksen lykkääminen todistaisi vain voimattomuuttamme. Ja jos te edelleenkin tulette puuhailemaan rauhaa, viholliset valtaavat teiltä muitakin kaupunkoja, paitsi Nikolajevin.

Jompikumpi: joko sota tai rauha. Jos rauha, niin te siis annatte periksi martovilaisille, jotka käyvät tarmokkaasti

ja ovelasti sotaa. Silloin te siedätte vaiteliaina sen, että Pää-äänenkannattaja kaataa päällemme likavettä (=puolueen aatteellista johtamista!). Silloin meillä ei ole mitään keskustelemista. Olen jo sanonut painetussa sanassa ja sanon *kaiken*, sanan täydessä merkityksessä kaiken.

Käsitän selvästi, että se ahdistelu, jota pelkäsimme, jos olisin ottanut „Iskran” yksin hoitaakseni, on nyt kuitenkin alkanut, mutta minulta on tukittu suu. Ja on lapsellista luottaa Andrejevskin puheisiin, että Leninin nimellä on vaikutusta.

Tahi sota, ja siinä tapauksessa pyydän selittämään minulle, onko paitsi edustajakokousta jokin muu keino, jonka avulla voitaisiin käydä *todellista* ja rehellistä sotaa?

Toistan, että nyt edustajakokous ei olisi merkityksetön, sillä Plehanov ei ole martovilaisten kanssa. Julkaiseminen (jonka saan aikaan maksoi mitä maksoi)²⁵⁸ saa hänet lopullisesti eroamaan heistä. Hän on jo nyt riidoissa martovilaisten kanssa.

Kuusihenkisestä toimituksesta martovilaiset eivät käy puhumaankaan kolmannessa edustajakokouksessa. Jakaantumisenkin olisi parempi kuin nykyinen tila, kun he ovat juoruillaan ryvettäneet „Iskran”. Mutta tuskin he kolmannessa edustajakokouksessa suostuvat jakaantumiseenkaan, ja me voimme luovuttaa „Iskran” neutraalille toimituskunnalle ottamalla sen pois kummaltakin kiistapuolelta.

7) Liigaan nähden tulen hankkimaan kaikin voimin päättäväistä sotaa.

8) Jos Nil on yhä vielä rauhan kannalla, niin tulkoon ja puhukoon pari kertaa Danin kanssa. Varmasti siinä on kylliksi!

9) Tarvitsemme rahaa. Meillä riittää kahdeksi kuukaudeksi, sitten loppuu. Mehän „elätämme” nyt lurjuksia, jotka syljeksivät ja oksentelevat päällemme Pää-äänenkannattajassa. Sitä sanotaan „positiiviseksi työkse”. Ich gratuliere *!

*Lähetetty Genevestä Kieviin
Julkaistu ensi kerran v. 1929*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*